

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 58.190 van 19 februari 1996
in de zaak A. 65.287/X-5663.**

In zake : Stephan PUT,
die woonplaats kiest bij
de Nationaal Syndicaat van het Rijkswachtper-
soneel,
gevestigd te BRUSSEL,
Charbolaan 25

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Stephan PUT op
25 augustus 1995 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van "de administra-
tieve rechtshandelingen :

1. beslissing van 27 juni 1995 houdende mutatie bij
ordemaatregel en inzetverbod;
2. de beslissing van 7 juni 1995 om het beloop en de
aard van de militaire tuchtstraf (van 30 maart 1995)
te verminderen tot vijf dagen eenvoudig arrest en de
reden van de straf als volgt aan te passen : 'heeft
met plantondienst grenscontrole bevolen, feitelijk-
heden gepleegd tegenover een teruggewezen vreemde-
ling, zonder dat die feitelijkheden in verhouding
stonden tot de gebeurlijke weerspanningheid van deze
laatste';
3. de beslissing van 30 maart 1995 tot het opleggen van
een militaire tuchtstraf van vier dagen zwaar arrest
met uitstel van twee jaar om volgende redenen : 'Met
plantondienst grenscontrole bevolen, overdreven
geweld te hebben gebruikt tegenover een teruggewezen

vreemdeling, zonder dat nog sprake kon zijn van het aanwenden van de wettelijke toegestane dwangmiddelen";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 november 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 januari 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van Luitenant R. DEF00R, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak :

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Sedert 23 april 1979 is verzoeker lid van het Veiligheidsdetachement Nationale Luchthaven te Zaventem (VDNL).

1.2. Op 19 mei 1993 zendt het Hoofd Grenskontrole van het VDNL een "informatieverslag" ten laste van verzoeker aan de commandant van het VDNL. Hierin geeft hij het volgende "relaas van de feiten" :

- "a. Op 03 Mei 93 verneem ik via Police de l'Air et des Frontières van LYON dat een Angolees onderdaan, die op 02 Mei 93 door Pers GK VDNL werd teruggedreven naar LYON, zich erover beklagt 'mishandeld' te zijn geworden door dit Gd-Pers.
- b. (...)
- c. Uit de eerste verklaringen blijkt dat de Angolees, die uit Frankrijk diende gezet te worden en via BRUSSEL naar LUANDA diende te vertrekken, moeilijkheden heeft veroorzaakt bij de inscheping voor de vlucht naar LUANDA.
- d. Hierop werd een beroep gedaan op de Rijkswacht. 1WM VANDERSYPE en 1WM PUT begeven zich ter plaatse en brengen betrokken Angolees, die door de boordcommandant van de vlucht naar LUANDA geweigerd wordt, over naar de lokalen grenskontrole.
Deze overbrenging gebeurt blijkbaar zonder problemen.
- e. In de lokalen GK aangekomen wordt betrokken Angolees door 1WM PUT ondergebracht in het cellencomplex.
- f. 1WM VANDERSYPE en WM INGELREST, die zich in de lokalen GK bevinden, horen plots geroep vanuit de cellen en begeven zich onmiddellijk naar deze cellen.
Zij stellen vast dat 1WM PUT 'enkele slagen' toedient aan de Angolees (er is sprake van schoppen tegen het scheenbeen en slagen tegen het hoofd). Uit hun verklaringen, blijkt dat deze 'slagen' niet gewettigd waren, gezien de afwezigheid van enig verzet vanwege de Angolees.
1WM PUT daarentegen beweert gehandeld te hebben uit 'zelfverdediging' en met de bedoe-

ling betrokken vreemdeling tot kalmte aan te manen.

Uit het medisch rapport opgesteld te LYON, blijkt alleszins dat er geen zichtbare sporen van geweld zijn vastgesteld.

- g. Hoewel ik na het eerste onderzoek van de feiten de mening toegedaan ben dat de slagen waarvan sprake in de verklaringen van zowel 1WM VANDERSYPE als van WM INGELREST, enigszins dienen gerelativeerd te worden, ben ik toch van oordeel dat 1WM PUT niet vrijuit gaat in deze zaak."

1.3. In de nacht van 20 op 21 juni 1993 ontsnappen drie personen uit de transitzone van de Nationale Luchthaven te Zaventem, waarvan er twee worden gevat door een ploeg van het VDNL. Deze twee personen worden ondervraagd door twee leden van het VDNL. Op een bepaald ogenblik zouden bepaalde leden van het VDNL tegen beide ondervraagden "gewelddaden" hebben gepleegd.

Twee andere personen die op de Nationale Luchthaven verbleven, dienden teruggedreven te worden naar Zaïre. In afwachting van een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken werden ze in de cellen van de Dienst Grenscontrole ondergebracht. Deze personen zouden eveneens het slachtoffer van "geweldplegingen" zijn.

1.4. Met een nota van 23 juni 1993 meldt de commandant van het VDNL aan de commandant van de Territoriale Groep Provincie Brabant "mogelijke gerechtelijke inbreuken gepleegd door rijkswachters". Hij geeft een uiteenzetting met betrekking tot de feiten die plaatsvonden in de nacht van 20 op 21 juni 1993. Eén van de ondervraagden verklaart dat hij door een rijkswachter gedurende de ganse nacht belet werd om te slapen : "Uit zijn beschrijving van de persoon kan afgeleid worden dat het waarschijnlijk gaat om 1WM PUT". In de nota wordt, onder meer, gesteld dat verzoeker de feiten ontkent, en dat een lid van het parket van Brussel met betrekking tot verzoeker nog geen beslissing nam : "Men wacht het resultaat af van het onderzoek, dat op gerechtelijk vlak

zal gestart worden, nopens het toebrengen van slagen aan een teruggedreven persoon op 02 Mei 93".

Met een tweede nota van 23 juni 1993 meldt de commandant van het VDNL aan de commandant van de Territoriale Groep Provincie Brabant, onder meer, dat verzoeker :

"eveneens ongeoorloofd geweld heeft gebruikt (in dit geval het verhinderen dat één der slachtoffers zou inslapen).

Er dient nog opgemerkt te worden dat op 02 Mei 93 1WM PUT eveneens ongeoorloofd geweld heeft gebruikt tegen een teruggedreven kleurling. Voor deze feiten, waarvoor reeds een tuchtonderzoek was gestart, zal nu eveneens PV opgesteld worden.

1WM PUT heeft duidelijk de deontologische regels van de Rijkswacht overtreden. Volgens onze mening is het onverantwoord hem nog langer diensten te laten uitvoeren in contact met het publiek. Een verwijdering uit het VDNL dringt zich bijgevolg op".

De commandant van het VDNL stelt voor om, onder meer, verzoeker mutatie te laten maken naar een eenheid waarbij hij niet in contact komt met het publiek.

1.5. Met een faxbericht van 24 juni 1993 meldt Kolonel DEMESSEMAKERS, commandant van de Territoriale Groep Provincie Brabant, aan de commandant van het VDNL, onder meer, dat verzoeker vanaf 28 juni 1993 voorlopig gedetacheerd wordt bij de Territoriale Groep Provincie Brabant. Hij vraagt voorstellen te formuleren tot mutatie bij administratieve maatregel en hem, door een omstandig verslag, de nodige elementen te bezorgen die hem moeten toelaten de gepaste statutaire maatregelen voor te stellen.

1.6. Met een nota van 30 juni 1993 meldt de commandant van het VDNL aan de commandant van de Territoriale Groep Provincie Brabant dat verzoeker het voorwerp uitmaakt van een gerechtelijk onderzoek. Hij wordt ervan verdacht "op 02 mei 93 en in de nacht van 20

op 21 juni 1993 ongeoorloofd geweld te hebben gebruikt tegenover terug te drijven kleurlingen".

1.7. Eveneens op 30 juni 1993 doet de commandant van het VDNL met betrekking tot verzoeker een voorstel tot mutatie bij administratieve maatregel. Na zijn "uiteenzetting der feiten" doet hij het volgende voorstel :

- "a. 1WM PUT geeft, voor de feiten van 02 Mei 93, toe dat hij een aanval van MAYMONA afweerde door hem bij de keel te grijpen, hierbij kan hij zijn hoofd gestoten hebben aan de ligbank. Hij geeft toe mogelijk een trapbeweging te hebben gemaakt en in een reflex geslagen te hebben. Hij is zich daar echter niet van bewust.
Twee rijkswachters hebben gezien dat PUT slagen toebrecht aan MAYMONA.
De feiten van 21 Jun 93 worden door 1WM PUT ontkend.
- b. Zelfs al bestaan er voor de feiten van 21 Jun 93 geen bewijzen, dan zijn de gebeurtenissen van 02 Mei 93 reeds voldoende om te besluiten dat 1WM PUT door zijn ongeoorloofde handwijze flagrant de deontologische regels van het Korps overtreden.
Gezien deze feiten achten wij het onverantwoord deze Ooffr nog langer diensten te laten uitvoeren in bestendig contact met het publiek. Wij zijn dan ook van mening dat betrokkene niet langer meer kan deel uitmaken van het VDNL.
Een terugkeer van betrokkene zou trouwens bij het personeel de indruk kunnen wekken dat uiteindelijk toch niet zwaar aan dergelijke feiten wordt getild.
- c. Wij stellen voor 1WM PUT te muteren naar een andere eenheid".

1.8. Op 9 november 1993 doet de commandant van de Territoriale Groep Provincie Brabant het voorstel om verzoeker een tijdelijke ambtsontheffing door non-activiteit bij tuchtmaatregel op te leggen. In dit voorstel geeft de commandant eerst een "uiteenzetting der feiten", waarbij hij handelt over de feiten van 2 mei 1993 en 20 juni 1993. Vervolgens formuleert hij

"adviezen en beschouwingen" waarin hij, onder meer, het volgende stelt :

"De ingesteldheid van 1WM PUT - bekentenissen van een deel van de hem ten laste gelegde feiten - en de uitdagende houding van de genaamde NZUZI MAYMONA, Pedro maken geen rechtvaardigingsgrond uit.

Als rijkswachter bekleedt betrokkene een belangrijke maatschappelijke functie, zodat mocht verwacht worden dat hij zou getuigen van een onberispelijke morele ethiek.

Bijgevolg is het onaanvaardbaar dat een onderofficier zich inlaat met de hiervoor beschreven laakbare feiten.

1WM PUT moest zich voor het plegen van de misdrijven bewust zijn dat de feiten ernstig zijn. Hij zou dan niet tot de effectieve uitvoering overgegaan zijn.

Door zijn ongeoorloofde handelwijze heeft 1WM PUT flagrant de deontologische regels van het Korps overtreden".

Hij besluit als volgt :

"De feiten gepleegd door 1WM PUT, gedeeltelijk bekend tijdens het gerechtelijk onderzoek, zijn zwaarwichtige feiten die onduldbaar zijn voor iemand die deel uitmaakt van de Rijkswacht.

Gelet op het feit dat betrokkene de goede faam van het Korps geschaad heeft, ben ik de mening toegedaan dat een statutaire maatregel zich opdringt en stel ik voor betrokkene te laten verschijnen voor een Onderzoeksraad teneinde een advies in te winnen over de opportuniteit van de tijdelijke ambtsontheffing door 'non-aktiviteit bij tuchtmaatregel' van 1WM PUT".

1.9. Met een brief van 10 maart 1994 vraagt de commandant van het VDNL aan de Procureur des Konings te Brussel welk gevolg werd gegeven aan de zaak waarvan verzoeker wordt verdacht (op 2 mei 1993 en in de nacht van 20 op 21 juni 1993 ongeoorloofd geweld te hebben gebruikt tegenover terug te drijven personen). Op dit schrijven is in de rand genoteerd dat de zaak "zonder gevolg" is gerangschikt en wordt tevens machtiging verleend tot afschrift en inzage van het dossier.

1.10. Op 28 april 1994 stelt de commandant van de Territoriale Groep Provincie Brabant dat, door de feiten

zelf en door de weerklank ervan in de schoot van het VDNL, de goede verstandhouding en de tuchtzin door de gedragingen van verzoeker ernstig in het gedrang werden gebracht. Hij stelt, in afwachting van gebeurlijke beslissingen op gerechtelijk, statutair en/of tuchtrechtelijk vlak, een mutatie bij administratieve maatregel voor, te bewarende titel, als lid R5 in dalende volgorde bij de brigade Leuven, de brigade Brussel, de brigade Kortenberg en de brigade Zaventem.

1.11. Op 19 december 1994 legt verzoeker klacht met burgerlijke partijstelling neer bij de Onderzoekrechtster te Brussel tegen Kolonel DEMESSEMAKERS, commandant van de Territoriale Groep Provincie Brabant, Luitenant-kolonel TEMPELS, verbonden aan het VDNL, en onbekenden wegens schending van artikel 458 van het Strafwetboek en schending van artikel 125 van het koninklijk besluit van 28 december 1950.

1.12. Op 30 maart 1995 zendt Kolonel DEMESSEMAKERS, commandant a.i. van de Groep Brabant-Brussel, aan verzoeker de volgende betekenisnota van een straf :

"ONDERWERP : Tucht

Ref : ...

1. Ingevolge het inleidend verslag aangehaald in Ref, leg ik u VIER (04) DAGEN ZWAAR ARREST op met uitstel van TWEE JAAR om volgende redenen :

' Met plantondienst grenscontrole bevolen, overdreven geweld te hebben gebruikt tegenover een teruggewezen vreemdeling, zonder dat nog sprake kon zijn van het aanwenden van de wettelijke toegestane dwangmiddelen'.

2. (...)".

Dit is de derde bestreden beslissing.

1.13. Met een nota van 7 juni 1995 deelt Generaal-majoor CLOSSET, chef van de Generale Staf, aan verzoeker

en aan de commandant van het district Brussel het volgende mee :

"ONDERWERP : Tuchtrechtspleging

1. Met toepassing van de bepalingen van Art 37 van de wet in Ref 1, heeft u beroep ingesteld tegen de door de Comd Gp BRABANT-BRUSSEL opgelegde tuchtstraf van 04 dagen zwaar arrest met uitstel van 02 jaar.
2. Na grondige studie van het dossier en na uw verdediger op 231030 Mei 95 te hebben gehoord, beslis ik :
 - gelet op de 'feitelijkheden' die toch gepleegd zijn geweest;
 - ermee rekening houdend dat het vast staat dat uw reactie niet in verhouding stond met de gebeurlijke weer-spannigheid;
 - dat de redelijke termijn niet werd overschreden daar de tuchtprocedure slechts ten gronde een aanvang kon nemen in Mei 94, datum waarop het gerechtelijk dossier voor het eerst aan de tuchtrechtelijke bevoegde overheid werd medegedeeld;
 - gelet op de goede beoordelingen zoals blijkt uit uw IIB en op uw blanco strafblad;het beloop en de aard van de straf te vermindern tot VIJF dagen EENVOUDIG ARREST en de reden van de straf als volgt aan te passen : 'heeft, met plantondienst grenscontrole bevolen, feitelijkheden gepleegd tegenover een teruggewezen vreemdeling, zonder dat die feitelijkheden in verhouding stonden tot de gebeurlijke weerspannigheid van deze laatste'.
3. (...)"

Dit is de tweede bestreden beslissing.

1.14. Met een nota van 27 juni 1995 deelt de Commandant van de rijkswacht, per order Kolonel DUCHATELET, hoofd-directeur van het personeel, aan de commandant van het district Brussel het volgende mee :

"Onderwerp : Mutatie bij ordemaatregel - inzetverbod

Betreft : 1WM PUT Stephan (...)

1. De feiten
 - a. 1WM PUT maakte het voorwerp uit van tuchtrechtelijke vervolgingen wegens ongeoorloofde en niet verschoonbare handtastelijkheden en misbruik van gezag tijdens een politieverhoor.

- b. De feiten werden op strafrechtelijk vlak zonder gevolg geklasseerd.
 - c. De Chef GSt Gd heeft supra vermelde feiten als bewezen beschouwd en ten laste van 1WM PUT gelegd.
 - d. 1WM PUT is sedert 28 Jun 93 ten bewarende titel afgedeeld naar de Bde BRUSSEL.
2. Beslissingen
- a. Gelet op het voorstel van de KorpsComd in Ref 3, waarbij ik mij aansluit, zal 1WM PUT op 03 Jul 95 bij ordemaatregel mutatie maken naar de Bde BRUSSEL als lid R5. Voor de berekening van de aanwezigheidstermijn zal de datum van 28 Jun 93 in aanmerking worden genomen.
 - b. Gelet op het voorstel van de KorpsComd, wordt hem, overwegende dat een inzetting van 1WM PUT in het VDNL niet meer aangewezen is, in het belang van de dienst, een inzetverbod voor het VDNL opgelegd.
3. (...)
4. (...)"

Dit is de eerste bestreden handeling.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat er over de door haar opgeworpen excepties slechts uitspraak moet worden gedaan indien zou blijken dat aan de beide, cumulatieve voorwaarden, vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan; dat dit laatste, zoals verder blijken zal, ten dezen niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig middel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen hem berokkent als volgt omschrijft :

"1. Sedert 21 juni 1993 is verzoeker het voorwerp geworden van ernstige verdachtmakingen, afkeuringen en zelfs minachting, op sociaal en op professioneel gebied. Uit de chronologie der feiten blijkt dat verwerende partij nooit nagelaten heeft dit geleden ernstig nadeel op oordeelkundige wijze te beperken of te beëindigen.

2. Op basis van eenzijdige berichtgeving werd verzoeker, samen met 3 andere rijkswachters, verhoord wegens vrijwillige slagen en verwondingen in de nacht van 20 op 21 juni 1993. In bijzijn van collega's gebeurde het verhoor op een wijze, die kennelijk bedoeld was verzoeker te intimideren en getuigenissen af te dwingen (Bijlage 21, p. 4). Wanneer blijkt dat het dossier ten laste van verzoeker kennelijk onvoldoende is, rakelt verwerende partij feiten van 2 mei 1993 op om ze bij het dossier te voegen en om aldus te bewerkstelligen dat verzoeker toch het voorwerp zou uitmaken van gerechtelijke vervolgingen. Een strafrechtelijk en professioneel odium blijft aldus niet uit : meer nog, het zal kleven op verzoeker en zal door de tijd heen alsmaar vergroten.

3. Op 24 juni 1993 wordt reeds een voorlopige detachering bevolen, hetzij enerzijds de facto een zware professionele afkeuring is -onlangs zijn onberispelijke lange staat van dienst (sinds 1979 te Zaventem) wordt verzoeker belast met binnendiensten (verven) - en hetgeen anderzijds op zijn minst een (quasi)-disciplinair karakter vertoont. Aan verzoekers integriteit wordt minstens ernstig getwijfeld.

4. Gedreven door de wil om verzoeker op menige wijze te kunnen straffen, zal verwerende partij de dossiers niet (meer) op zorgvuldige en voorzichtige wijze beheren.

Vooreerst negeert ze de weigering van de Procureur-Generaal om toegang tot het dossier van verzoeker te verlenen; alleen voor de Rw VAN DOREN en MESELLEM werd toelating verleend (Bijlage 29). Op onrechtmatige wijze worden dossiers met strafrechtelijke aantijgingen opgebouwd.

Nadien tergt verwerende partij verzoeker met een voorstel tot non-activiteit (Bijlage 31), hoewel aan

verzoeker eenvoudigweg geen statutaire sanctie van die aard kon opgelegd worden : het art. 20.1°.a) van het K.B. van 25 april 1979 betreffende de (B.S. 13 juni 1979) vereist immers voorafgaandelijk 'het oplopen van een strafrechterlijke veroordeling, herhaaldelijke tuchtstraffen ondergaan hebben of gestraft zijn geweest wegens een ernstig tuchtvergrijp'. Nochtans wordt ovk. het art. 25 de Onderzoeksraad gediëerd door dit omstandig verslag en worden collega's terzake verhoord.

Wanneer op 7 maart 1994 de Procureur des Konings het aangelegde dossier seponeert, negeert verwerende partij ook de onmiddellijke berichtgeving van verzoeker en diens raadsman, Mr. VELDEKENS. Kennelijk stuurt ze aan op het vertragen van het dossier om de nieuwe tuchtprocedure aan te wenden, hoewel verzoeker reeds sinds 2 juni 1993 tuchtrechterlijk beticht werd van slagen en verwondingen (Bijlage 16). Deze wijze van optreden bestendigt het geleden odium en doet kennelijk te niet het voordeel, teweggebracht door de wettelijke gerechtvaardigde seponeringsbeslissing.

5. Verwerende partij blijft haar (quasi)-strafrechterlijke grieven aanhouden en behoudt de onzekerheid over verzoekers rechtstoestand. Wanneer na herhaaldelijke bezwaren van verzoeker opnieuw tot het inzicht gekomen wordt dat een blijvend onrechtmatig gebruik werd gemaakt van het strafrechterlijk dossier, zal in extremis de toelating gevraagd worden van de Procureur-Generaal (10 februari 1995, Bijlage 59). Met een blijvende voortvarendheid worden dan evidente grieven inzake overschrijding van redelijke termijnen en verjaring genegeerd. Ondanks deze (ambtshalve op te werpen) grieven wordt verzoeker gestraft door een rijkswachtautoriteit en aansluitend wordt hem een mutatie bij ordemaatregel opgelegd en gepubliceerd op 21 augustus 95 (Mutatie bij OM) (Bijl. 1bis). Eenieder wordt aan dit dossier herinnerd. Bovendien wordt met miskenning van de rechten van de verdediging een inzetverbod van onbepaalde duur opgelegd te Zaventem, waar verzoeker 15 jaren gediend heeft.

Wat de non-activiteit bij tuchtmaatregel betreft, zal verwerende partij pas op 8 augustus 1995 - na verzoekers aandringen - berichten dat het dossier afgesloten wordt (bijlage 64bis).

6. Een dergelijk (onredelijk laag) aangehouden en onrechtmatig (cfr. middelen) optreden heeft verzoeker een ernstige schade berokkend op professioneel, sociaal en persoonlijk vlak. De uitgevaardigde maatregelen bewijzen heden aan allen dat dit optreden van de overheid blijkbaar terecht was en dat verwerende partij haar strafrechterlijke aantijgingen (slagen, ..., feitelijkheden), gegrond waren. Een annulatiearrest op zich kan dit geleden ernstig nadeel en odium zeker niet ongedaan maken. Alleen het

gezag, verbonden aan een schorsingsarrest, kan dit MTHEN op significante wijze verminderen";

3.2.1. Overwegende dat het nadeel dat verzoeker omschrijft in zijn uiteenzetting sub 1 tot en met 4, een nadeel betreft, veroorzaakt door gebeurtenissen die de bestreden beslissingen chronologisch voorafgaan; dat dit nadeel derhalve niet kan ongedaan worden gemaakt door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen te schorsen;

3.2.2. Overwegende, wat de bestreden beslissingen van 30 maart 1995, 7 juni 1995 en 27 juni 1995 betreft, dat verzoeker verzuimt met concrete gegevens te overtuigen waarom deze beslissingen hem een nadeel berokkenen dat ernstig is én tevens moeilijk te herstellen;

3.2.3. Overwegende dat uit het voorgaande gebleken is dat niet voldaan is aan de tweede, cumulatieve voorwaarde vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negentien februari 1900
zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld
uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	voorzitter van de Raad van State,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.